

உ
சிவமயம்.

ப ஸ்ரீ க ர ண
வேதாந்த சித்தாந்தம்.

— () —
இ ஃ து,
தெருவெண்காடு
ஆறு முதலகவாமிசுவால்
பாணையிடப்பட்டு,

செவ்வை குலை,
பரப்பிரம முத்திராக்ஷரசிலையிற்.
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க.சு.அ.கா.யா.

உ

சிவமயா

பஞ்சீகரன்

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

குருவணக்கம்

ஸ்ரீசர்க்குருவேந்தர,

அலோகம்.

பரமாத்மம் பரமசுகதம்
கேவலம் கியான மூர்த்தியம்
நிஸ்வாதிதம் ககன சதுர்ச்சியம்
ததவம் சிபாதி டட்சியம்.

க

ஏகம் நித்தியம் விமலம் மசலம்
சர்வதா சாட்சி பூதம்
பாவாதிதம் திரிகுண ரகிதம்
ஸ்ரீசர்க்குருந்தம் நமாம்.

உ

தியானமூலம் குரோர் மூாதயம்
பூசாமூலம் குரோர்பதம்
பந்தாமூலம் மாரோர்வாக்ஷயம்
முகதிமூலம் குரோர்கிர்ப

ங

பஞ்சகரண

குருப்ரம்மம் குரோர் விஷ்ணு
 குருதேவதா மஜேஸ்வர
 குருசாட்சாத் பரப்ரம்மம்
 தஸ்மைஸ் குருவே நம
 மன்னுதோ | ஜின்னுதோ
 மகத்குருடஸ் தசுரும
 மமாத்மா சர்வபுருஷ
 தஸ்மைஸ் குருவே நம
 சைதன்யம் சந்திர சாந்தம்
 விபோயித சந்திரசனம்
 மாதபிரதா பனாசம்
 தஸ்மைஸ் குருவே நம
 பிர்ம்ம வி ஹஸ்ய ருத்ரஸ்ய
 ஈஸ்வரஸ்ய சதாசிவ
 ஏகேகாப்பக தக்கேய
 தஸ்மைஸ் குருவே நம
 சர்வாதமகம் சாவவசயம்
 சச்சிதானந்த விக்ரகம்
 சர்வாதாரம் சர்வபூணம்
 சதாநாராயணம்பஜே.

சு

ரு

ஊ

ன

சி

குருவே நம.

ராகத்வேஷப் பிரகாணம்.

எந்தராகத்வேஷங்குனிநுலே சரமமானபேரும் ஜன
 னமரணதுக்சப் பரப்பரையுடையவர்களாகியிருக்கிறார்

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

(௩)

கனோ அந்த ராகத்வேஷங்களினுடைய வருபங்கோ
விசாரிப்போடாக

ராகமென்றும்-த்வேஷமென்றும்-காமமென்றும்-
சூரோதமென்றும்-உலோபமென்றும்-பேரகமென்று
ம்-மதமென்றும்-மாற்சரியமென்றும்- இட்சியமென்
றும்-அசூபையென்றும்-டர்பரென்றும்-தர்ப்பமென்று
ம்-ஆங்காரமென்றும் ஆக-யி

இந்தப்பதின்மூன்றுக்கும்-விவரம்

ராகமாவது

பரஸ்தீ கமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்
பித்துவருநே சித்தவிர்த்திக்கு ராகமென்றுபெயர். இ
ந்குச்சாட்சி இராவணன்.

தவேஷமாவது.

தனச்சாராவலும் அடக்காராபண்ணினால் அவர்கள்
மேல் ஸ்ரோதத்தைகையெனலி அதற்குப் பிறிதபுரா
ம பண்ணவேண்டுமென்று விரிப்பிதது வருநே சித்த
விரதகிக்கு த்வேஷமென்று பெயர். இதற்குச்சாட்சி
இரணியன்.

காமமாவது

கிரகம்-கிராமம்-கேசுத்திரம்-தனம் தானியங்களை
கோனகோலும் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று விகற்பித்
து வருநே சித்தவிர்த்திக்கு காமமென்றுபெயர். இந்
ந்குச்சாட்சி நரகாகுரன்

குரோதமாவது.

தன்பொருளையாராகிலும் அழித்தால அவர்சன் பேரில் கோபித்து விசற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக் கு குரோதமென்றுபெயர். இதற்குசாட்சி பகாசுரன்.

உலோபமாவது.

தன்பொருளில் யாராகிலும் ஒருகாகடேட்டால் அனாகாக மிலையென்று விசற்பித்து வருகிற சித்த விராததிக்கு உலோபமென்றுபெயர். இதற்கு சாட்சி துரிபோகனன்.

மோகமாவது.

தான் சம்பாதித்த பதார்த்தத்தின்மேல் பிரியமாகிய ஆசாபாசங்களைக்கொண்டு விசற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மோகமென்றுபெயர் - இதற்கு சாட்சி தசாதமகாசாஜன்

மதமாவது.

விசுவரிய கர்வத்தினாலே கீர்தியா கீர்த்தியந்தெரி யாமல் யானையும் அலட்சியமாக இகழ்வுசெய்து விசற் பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு மதமென்றுபெயர் இ தற்குசாட்சி கார்த்தவிரியார்ச்சுனன்

மாச்சரியமாவது.

யாராகிலும் தன்னிலும் அதிகமாக மேன்மை பெற்றிருந்தால் அதுபொருமல் விசற்பித்து வருகிற சி த்தவிர்த்திக்கு மாச்சரியமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட் டி சுபாஷிந், மக்ரேன்

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

6

இரட்சியமாவது.

தனக்குவந்த துக்கம் அன்னியருக்கும் வரலாகுதோ என்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு இரட்சியமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி அருண்டான்.

அருயையாவது.

தனக்குவந்தசுகம் அன்னியருக்கும் வரலாகுமோ வென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு அருயை யென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி பவுண்டாகவாச தேவன்.

டட்பமாவது.

தான்செய்கின்ற புண்ணியகருமங்களைப் பலரும் பாத்து பளாயென்று மெச்சிக்கொள்ளவேண்டுமென்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்குடம்புமென்று பெயர் இதற்குச்சாட்சி அம்பரீஷன்.

தர்ப்பமாவது.

தானே சித்தவிரன் தனக்கு யாவரும் நிரிர்ல்லை மயன்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்திக்கு தர்ப்பமென்றுபெயர் இதற்குச்சாட்சி சதகண்டராவணன்.

ஆங்காரமாவது.

ஏண்டா என்னை அறியாயோ நீதானே என்னைச் சிந்தித்திடுவான் நான் பிடித்தபிடி விடுகிற ஓடென்று

எகமரி உவருநி சீராரோதயிஞ ஆங்காடென்று
பெயர் பெய்குறாடர் மூசைடவன்

[illegible]

இசைபெற்றுப் படிபெய்தும் சாத்தையெ
ன்றுப் புண்ணுவிதபாகுப

இப்படி என்னுடைய விவரம்

இப்பொழுது,

பசி-தாகம்-நிமித்தியம் - அன்னபானுதிகள் கொ
ள்ளவேண்டுமென்றும மலவிசாச்சனை ஜலவிசாச்சனை ப
ண்ணவேண்டுமென்றும வருகிற சித்தவிர்த்திக்கு இ
தனையென்றுபெயர்-இதனாவந்தபோது தந்தால்தி
ருமெய்தால் சாபகடம் கிபுஞ்ஞம் அன்றி பாபையி

வேதாந்த ித்தாந்தம்.

௯

ருக்கும் இதனாலே புண்ணியம்-பாவம்-சுவர்ச்சம்- நாக
ம-பந்தம்- மோட்சங்களில்லையென்று அறியவேண்டி-
யது.

பக்தியாவது.

வேதாந்த சாஸ்திர சர்வாந்திரியாமியாகிய குறாவினி
டத்திலே வறிகற பிரதி விசுவாசத்திற்கு பக்தியென்
றுபெயர் அதிசவிகவாசத்திற்கு சிரத்தையென்றுபெ
யா முழுட்சகாள் அவசியம் பத்திரத்தையெண்ணவே
ண்டும் ஏன்பண்ணவேண்டுமென்றால் பூர்வத்தில் கட்
டுவாங்கமசராசன் இந்தபத்திரத்தையினாலே இரண்டு
நாழிகையிலே மோட்சத்தையடைந்தாரென்று சாஸ்தி
ரஞ்சொல்லுகிறபடி அவசியம் சிரத்தையாகுகொள்ள
வேண்டும் இந்தமூன்றும் மோட்சத்துக்கேதுகளாயிரு
க்கின்றன.

சாதனசதுஷ்டையசம்பத்தி.

ஏந்தச்சாதன சதுஷ்டையசம்பத்தினாலேமுழுட்சா
ளானபேர்கள் மோட்சத்தைஅடைவார்களோ அந்த
ச்சாதனசதுஷ்டைய சம்பத்தியை விசாரிப்போமற
சாதனசதுஷ்டைய சம்பக்தியாவது நித்தியாநித்திய
வஸ்துவிலேயுமென்றும் தேவசு நிரந்தரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.

கமென்றும் சமாதரி சட்கசம்பக்தியென்றும் முழுட்சத்
வமென்றும் நான்காம் இவைநான்கிற்கும் விவரம்.

ரித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகமாவது.

பிரமபேரித்தியம் சமஸ்தநாமரூபமாய்த தோற்று
கிறகேசேநதிரியா பிரபஞ்சமாகிய ஜகத்து அரித்தியமெ
ன்றறிவதே ரித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம்.

இகவுத்தியார்த்தபலபோகவிராகமாவது.

இகத்திலே சிசச்சந்தனாதிவனிதாபோகங்களாகிய
வீடு-மாடு-குடும்பம்-தனதானியமுதலாகிய அஷ்டஸீச
வரிபத்தினிடத்திலும் பாதத்திலோரம்பாமிர்தாதி போ
கங்களிடத்திலும் வந்திபசனமொழுத்திரபுரீட்சிலாதிக
ளிடத்திலும் இச்சையில்லாததுபோலவீடுவதே வைரா
க்யம் இதுவே இகவுத்தியார்த்தபலபோகவிராகம்.

சமாதரிஷட்கசம்பக்தியாவது.

சூதமையென்றும்-தனையென்றும்- உபர்த்திபெ
ன்றும்-திதிசூதையென்றும்-சிரத்தையென்றும்-சமாதா
னமென்றும் ஆறாகும்.

இவைபாறுக்கும்விவரம்.

சூதமையாவது மனோநிக்கிராகம்பண்ணுவதே சூத
மை-பாக்கிய இத்திரியவிஷைய நிக்கிராகம்பண்ணுவதே
தமை-சகலசங்கையையும்விட்டு குருசேவைபண்ணுவ
தேஉபர்த்தி-சுகதுக்கவகளைச்சகிக்கிறதே - திதிசூத
வேதாந்ததாஸ்திரசர்வரந்திரியாமிபாகிய குருவினிடத்த
இவ்வந்திரியவிசுவாசமே-சிரத்தையென்போலம்

வேதாந்த சித்தாந்தம்,

யக

னமும் இந்திரியங்களும் எங்குஞ் சிதறிப்போகாமல்
பகவந்தியானத்திலே நிறுத்துவதே சமாதானம் இ
■ வ்யேசமாத்ரிஷ்ட்கசம்பக்தி ளாப்

முழுஞ் சத்வமாவது.

தலையிலே நெருப்பு பற்றினவனுக்கும் நாவாட்சி
சண்டவனுக்கும் தண்ணீர்க்கனாகண்டால்லாபல் மற
றோரிடங் ளிலும் மனதுசெல்லாததுபோல் போட்சா
எப்போதுவரப்போகுதோவென்று அளவற்றவாசையி
லே ஜீவன்முத்தியடைந்து கிர்தகிர்த்தியனாகிறவனா
யில் அதிநீவாபுத்தியைக்கொண்டிருப்பதே முழுட்ச
வமாகிய இந்நால்வகைச்சாதனங்கடையும் உடையவர்க
ளே மோட்சத்திற்கு அதிகாரி ளாகும்.

கு ண த் தி ர ா ய ம்

சுலோகம்

த்யச்யானம் தபோமௌனம் சுருதிதர்மம் கீதிட்
சாம் உற்சாகம் நிஸ்தயம் தைரியம் சாத்மீககுணைட்ச
ணம் கர்வக்குரோதணஹாங்காரம் சதிசங்கம் ப்ராமைம்
அப்ரியம் டம்பமாற்சரியம் சாச்யகுணைட்சணம் அக்
யானமோக நித்ராஸ்யாசாபல்யம் பத்தியீனதாபாபிஷ்ட
பாபாபாதிதம் உம் குணைட்சணம்

இவைகளிலே

சாதாரணம்-உத்தமம், ராஜ்ஸமத்திபம் - தாமஸம்
அரமம் விவேகியானவர்கள் இவைகளை, ரதம் பட்டதே
வாவொட்டாமல் நிவர்த்திசெய்து சதா காலமும் சாத
மிக குணத்தைப் பெற்றிருக்காட்டவர

ததவத்தியாய

மூர்க்க துஷ்டனாய உபசம சித்தவாசிடம் ப
சங்கம் வபசகவாய தீர்க்கருதிக சேந்தாயுசவதுபிராந்தம்
நிகில சகத்ருப

இதங்குமிவர

கானலினிடத்திற் சலபிராந்தியும் கிளிஞ்சலினிட
த்தில வெள்ளிபிராந்தியும் கயிறந் தினிடத்தில் சாப்ப
பிராந்தியும் சந்திரினிடத்தில் உபயசந்திரபிராந்தியும்
பெபடித்தோற்றுகின்றனவோ அபபடிபோல் நியுரோப
ஞ்சொருபான்வர்-தன்னிடத்தில் மூலப்பியகிருதி ம
கதவவம் ஆங்காரத்துவப் பஞ்சாயத்தனா சூடகம்
ஸ்தூலகதி-இகத்திராந்தி தோற்றப்படுகின்றன எனதோ
ன்றுகின்றனவென்றால், அந்நிஷ்டான அஞ்ஞானத்தி
னாலேதான், இப்படித்தோற்றுகிறபிராந்திக்கு நிவாரு
தி எப்படியென்றால் கானலினிடத்தில்கலகாலத்தி
னையத்திலும், கிளிஞ்சலிடத்தில் வெள்ளிகாலத்தினைய
த்திலும், கயிறந் தினிடத்தில் சாப்பமகாலத்தினையத்தி
லும்-சந்திரினிடத்தில் உபயசந்தி, ன்காலத்தினையத்தி

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

யௌ

லுமஎப்படியில்லையோ அப்படிபோல் அகண்டபரிபூரண
அத்வைத ஆனந்தசொருபமானவர் தன்னிடத்தே அ
நீர் டான அஞ்ஞானமூலப்பிரகிருதிமகத்துவ ஆழங்கா
ரத்துவபஞ்சநன்பாத்திரைமன் சூட்மாதி ஸ்தூலாத்
கத்தாலந்நிராயத்திலும் இலவையெயில்லை யில்லா சுப்ர
காரத்து நிருபிக்கிறோம்.

அஸ்தி-மாமிசம்-நரம்பு-தேரல்-உரோமம்- ஆகிய
இவ்வைந்தும் பிருதிவின்சூறாகும்.

உதிரம்-செதுரீ-வெயர்வை-மச்சை-சுக்கிலம் ஆகிய
இவ்வைந்தும் அப்புவின்கூறாகும்

பரி-நாகம்-நித்திரை-ஆலசியம்-சங்கவம் - ஆகிய
இவ்வைந்தும் தேயுவின்கூறாகும்

விடத்தல்-இருக்கல்-நிறுத்தல்-நடத்தல்-ஓடல் ஆ
கிய இவ்வைந்தும் வாயுவின்கூறாகும்

ஆசை வெட்கம்-பயம்-லச்சை-மோகம்-ஆகிய இ
வ்வைந்தும் ஆகாயத்தின் கூறாகும்

ஆக இவ்வி ரூபத்தைந்தும் பலக்கருவிகளாம் பூர்வ
ஜென்ம சமஸ்காரமாகிய பிராரத்வஜென்மத்தினாலே ப
ஞ்சபூதாகாரமாக சுக்ஷ்மசுரோணிதத்தினாலுண்டாகிய
அன்னமயகோசம் இதுஸ்தூலதேகம்-இதன்மேல்.

MAHARISHI OPADHYAYA

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

யசு

பஞ்சிகரண

அத்தியாசமாவது

சாதி நாமம்-ரூபம்-வர்ணம்-குலம்-கோத்திரம்- ஆசிரமம்-வேஷம்-பாஷை-ஸ்திரீ-புருஷன்-ஆயுசு - கிரியை-விஸ்வன்-விபவாரிகன்-சிதாபாசனா- அபிமானமும்-சாக்ஷர-அவஸதை-நேத்திரஸ்தானம் யுக்தபோகம்-அகாரயாத்நிரிகைஜஸ்குணமும்- கிரியாசக்தி-ஜீவத்வமும்- மனுஷத்வமும்-ஜடகோசமும்- ஜம்பாவவிகாரங்களு இவை முதலாகிய அகங்கர்த்தா-போகத்தவரைக்கும்-அத்யாசகற்பணைகளை ஏற்றிக்கழித்துநின்றது ஸ்தூலதேகம்

ஸ்தூலதேகமென்ற நிந்து- அறிவுதன்னாலறியப்பட்ட இத்தஸ்தூலதேகம் தன்னை யறியமாட்டாதாகையால் ஜடம்தானல்ல-இந்தஸ்தூலதேகம்- பஞ்சிகருதிபஞ்சபாபுதங்களிலுண்டானது இதனால் வரப்பட்ட ஆனிறித்திகளாகிய சுததுக்கம் தனக்கு அக்கரையில்லை- இதுவேதானால் இந்தஸ்தூலதேகம்போனால் தான் போகவேண்டுமே அதுபே காமையால்தான் போகவில்லை ஆகையால் இந்த ஸ்தூலதேகத்துக்குச் சாட்சியாலறிதது அறிவாரும்

இனிகுட்சமதேகத்தில்-இருதயங்களிருக்கும்

ஸ்தானகரண விவரம்.

ஆகாசத்திலாகாசம்-ரூதுரு-ஸ்தானம் (புருவமத்தியம்) ஆகாசத்தில்-வாயு-சமானவாயு-ஸ்தானம் (நாபி) ஆ

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

௨௫

காசத்தில்-தேயு = சுரோத்திரோந்திரியம்-ஸ்தானம் (செவி) ஆகாசத்தில் அப்பு (சப்தத்தன்மாத்திரை) ஆகாசத்தில் பிரிதிவுவாக் கேந்திரியம்-ஸ்தானம் = வாக்கு ஆக இவ்வைந்தம் ஆகாயபஞ்சகிர்த்தி.

வாயுவிடத்தில் ஆகாசம்-மனம்-ஸ்தானம் (கண்டம்) வாயுவிடத்தில்-வாயுவிபானவாயு ஸ்தானம் (சர்வாங்கம்) வாயுவிடத்தில்-தேயு-துவக்கேந்திரியம் ஸ்தானம் (துவக்கு) வாயுவிடத்தில்-அப்பு (பரிசுதன்மாத்திரை) வாயுவிடத்தில் பிரிதிவு-பாதேந்திரியம்-ஸ்தானம் (பாதம்) ஆக இவ்வைந்தம் வாயுபஞ்சகிர்த்தி

தேயுவிடத்தில்-ஆகாசம்-புத்தி-ஸ்தானம் (நேத்திரம்) தேயுவிடத்தில்-வாயு உதானவாயு ஸ்தானம் (கண்டம்) தேயுவிடத்தில்-தேயு-சட்சேந்திரியம்-ஸ்தானம் (நேத்திரம்) தேயுவிடத்தில்-அப்பு (ரூபதன்மாத்திரை) தேயுவிடத்தில்-பிரிதிவுபாணி இத்திரியம்-ஸ்தானம் (அஸ்தம்) ஆக இவ்வைந்தம்-தேயுபஞ்சகிர்த்தி.

அப்புவினிடத்தில்-ஆகாயம்-சித்தம் = ஸ்தானம் (நாபி) அப்புவினிடத்தில் வாயு-அபானவாயு-ஸ்தானம் (ருதம்) அப்புவினிடத்தில்-தேயு-சிங்குவை-இந்திரியம்-ஸ்தானம் (ராவ) அப்புவினிடத்தில்-அப்பு (சுதன

மாத்திரை) அப்புவினிடத்தில்-பிரிதிவு - குய்யேந்திரியம்-ஸ்தானம் (குய்யம்) ஆக இவ்வைந்தும் அப்பு பஞ்சகீர்த்தி.

பிரிதிவியினிடத்தில்-ஆகாசம், ஆங்காரம்- ஸ்தானம்(இருதயம்)பிரிதிவியினிடத்தி. வாயு - பிராணவாயு ஸ்தானம்-இருதயம்-பிரிதிவியினிடத்தில் தேயு- பிராணேந்திரியம்-ஸ்தானம் (நாசி) பிரிதிவியினிடத்தில் (அப்புக்கந்தன்மாதிரை) பிரிதிவியினிடத்தில் பிரிதிவு வாயு(ந இந்திரியம்-ஸ்தானம் (குதப) ஆக இவ்வைந்தும் பிரிதிவுபஞ்சகீர்த்தி.

ஆக இருபத்தைதது தத்துவமுத - அபஞ்சீர்த், 2 பஞ்சம' ஆதங்களினுலே உண்டான பஞ்சகீர்த்திகளாம்.

இனிஞட்குமதேகவிவரம்.

சபத்தன்மாத்திரை சாத்மீகாப்ச சமவ்யுதியினுலே உண்டானது (ஞானம்) சப்ததன்மாத்திரை ரசோமசமவ்யுதியினுலே உண்டானது (சமானவாயு) சப்ததன்மாத்திரை-சாத்மீகாப்சவியம், வியுதியினுலே உண்டானது (சுரோததிசேந்திரியம்) சப்ததன்மாத்திரைவிஷயம் (சப்ததன்மாத்திரை) ரசோம சவியவ்யுதியினுலே உண்டானது வாகக்கேந்திரியம் ஆக இவ்வைந்தும் சப்ததன்மாத்திரையினுலானவைகள் ஆதலால் சப்ததன்மாத்திரைகள் வினுவலிலலை.

பரிசுதன்மாத்திரை சாத்மீகாப்ச சமவ்யுதியினு

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

10௭

மேல் உண்டானது (மனது) பரிசுதன்மாத்திரை ரசோமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (வியானவாயு) பரிசுதன்மாதிரை சாத்மநாமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (துவக்கேந்தியம்) பரிசுதன்மாதிரை விஷயம் பரிசுதன்மாதிரை ரசோமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது பாடே நேந்திரியம் மனது வியானவாயு துவக்கேந்திரியம் பரிசுதன்மாதிரை பாதேந்திரியம் ஆக-இவ்வைந்தும் பரிசுதன்மாதிரையினாலே ஆனதுகள் ஆதலால் பரிசுதன்மாதிரையை வினாவவில்லை.

ரூபதன்மாத்திரை சாத்மீகாமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (புருதி) ரூபதன்மாதிரை-ரசோமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (உதானவாயு) ரூபதன்மாதிரை சாத்மீகாமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (சுட்சேந்திரியம்) ரூபதன்மாதிரை விஷயம் ரூபதன்மாதிரை-ரசோமச வியஷ்டியினாலே உண்டானது (பாணி இந்திரியம்) புருதி உதானவாயு சுட்சேந்திரியம் ரூபதன்மாதிரை இந்திரியம் ஆக-இவ்வைந்தும் ரூபதன்மாதிரையினால் உண்டானவைகள் ஆதலால் ரூபதன்மாதிரையை வினாவவில்லை.

ரசோதன்மாத்திரை-சாத்மீகாமச சமஷ்டியினாலே உண்டானது (சித்தம்) ரசோதன்மாத்திரை ரசோமச சம

யிஅ

பஞ்சீகரண

வடிபிநாலே உண்டானது (அபானவாயு) ரஜோதன்மாத்திரை சாத்மீகாமச வியட் டியினாலே உண்டானது (சிங்குவாயிர் திரியம்) ரசோதனமாததிரை விஷயம் ரசோதன்மாத்திரை ரசோமசவியவ் டியினாலே உண்டானது (சூர்யேந்திரியம்) சித்ததம் அபானவாயு சிங்குவை இத்திரியம் ரசோவிஷயம் சூர்யேந்திரியம் ஆகிய இவ்வைந்தும் ரசோதனமாததிரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் ரசோதனமாததிரையை வினாவவில்லை.

கந்ததன்மாததிரை சாத்மீகாமச சமவ் டியினாலே உண்டானது ஆங்காரம் கந்ததன் மாததிரை ரசோமச சமவ் டியினாலே உண்டானது (பிரணவாயு) கந்ததன் மாததிரை சாத்மீகாமச வியவ் டியினாலே உண்டானது (கிராணேந்திரியம்) கந்ததன்மாததிரை விஷயம் கந்ததன்மாததிரை ரசோமசவியவ் டியினாலே உண்டானது (பாயுருஜிந்திரியம்) ஆங்காரம் பிரணவாயு கிராணேந்திரியம் கந்தவிஷயம் பாயுருஜிந்திரியம் ஆகிய இவ்வைந்தும் கந்ததன்மாததிரையினாலே உண்டானவைகள் ஆதலால் கந்ததன் மாததிரையை வினாவவில்லை.

வேதாந்த சித்தாந்தம். முக

அசிய இருபகைந்து தத்துவமும பஞ்சதன்மா
த்திரைகளாலே உண்டானதுகள் ஆதலால் பஞ்சதன்
மாத்திரையை வினாவவில்லை.

இனிவிததை யவிகதையாக நேர்த்நிபண்ணுகிற
விவரம எப்படியென்றால்.

வாக்ரு-பாதம பாணி-குய்யம்-பாயுரு- எனப்படு
கின்ற கன்மேந்திரியங்களைநதும் வசனம சுமனம- கான
ம-ஆனந்தம-விசாச்சனம- எனப்படுகின்ற பீடதுவிஷய
ங்களி லிருந்தும் தன்னைத தான் அறியாமவிருக்கிறபடி
யினாலே சுரோத்திரோந்திரியம் சப்தரத்தினாலே வாக்ரு
ந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

தொக்கு-அல்லது துவக்கேந்திரியம் பாசத்தினு
லே பாசேந்திரியத்தை அறியப்பட்டது.

சட்சேந்திரியம ரூபத்தினாலே பாணி இந்திரியத்
தை அறியப்பட்டது.

சங்குவை யிந்திரியம் ரசத்தினாலே குய்யேக்கிரி
கதை அறியப்பட்டது.

சுரணேந்திரியம் கந்தத்தினாலே குதேந்திரியத்
தை அறியப்பட்டது.

நுகவாக்காதி தன்மேந்திரியபஞ்சகத்தை அறிய
பபட்ட சுரோத்திராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமேதான்
தன்னுறியப்பட்ட இஃதக் கன்மேந்திரியங்கள் தன்னை

உய்

பஞ்சகரண

யறியமாட்டா தாகையால் சடம் தானல்ல இந்தக் கன்மே
ந்திரிய பஞ்சகம பஞ்சதனமாத்திரைசஞ்ஞடைய ரசோம
சவியவடியினுலே உண்டானது இஹிகளால் வரப்பட்ட
ஆணி விாததிகளாய் சுசதுகம் தனஞ்ஞததேவையிலே
லே இவைகளே சாஞ்ஞல இவைகளே போஞ்ஞலான போ
கவேணநிம இவை ள் போஞ்ஞலான போகவினலை ஆ
சையால் இவைஞ்ஞஞ சுச சாட்சியாய்நிநத சுரோத்திரா
ந் ரோணேந்திரிய பஞ்சகமகளாம்.

இனி சுரோத்திராதிரோணேந்திரியக் களைந்துக்கு
மந் தாகி விஷயங் களைது ம் நுந்நு களைததானந்
யாத்நுக்கிறபடியால் ஆங்கா டீரணவாயுவினோடு
மிகுநோணத்திய சதுவாசகங்களை அறிவறது சித்தம்

அபான வாயுவினோடுகடி சித்தவ அல்லது சித்
ருவ இத்திரியம் துவாரகளை அறியப்பட்டது
புத்தி.

உதான வாயுவினோடுகடி சட்ரோந்திரிய துவார
பங்களை யறியப்பட்டது மனம்.

வீயான வாயுவினோடுகடி துவக்கேந்திரிய துவார
பங்களை அறியப்பட்டது ஞானம்.

சமன வாயுவினோடு கடி சுரோத்திரோந்திரிய
பங்களை அறியப்பட்டது.

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

பிராணதி வாயுதானாத சுரோததிராதி ஈரமண
திரியங்களைநது சபசாதி விஷயங்களைநது அக-இப்பநி
ளைகளையும் அறியப்படட ஞானநியந்தச சுரண பஞ்
கமேதான கண்ணைலறியப்படட இப்பதினைந்தும் தன்
னையறியமாட்டாதுக ளாகையால் சடம தானலை இ
பதினைந்தம் பஞ்சதன்மாசதினாகளுடைய ரசோபச
சமஷ்டியினுலேயும் சாதவிகாமசன்யபுஷ்டி னுலேயும்
உண்டானது பிசுகளினுலே வரப்படட ஆனிவிர்ததிக
ளாகிய சுகவாசம் தனாக் அவசியம் இல்லை இவைகளே
காதானுல இவைகள் போனால் தான் போசவேண்டி
மே இவைகீள் போனாமைதான் போகவிடலை ஆகையா
ல இவைசந்தாக்ருசகாட்சியா யறிநது ஞானதி அநதக்கர
ணபஞ்சகங்களே தானாகும்.

இனி மனமென்றால் சங்கற்பம் புத்தியென்றால் நி
ச்சயம் திகதமென்றால் ஆலோசனை ஆங்காரமென்ற
ல் அபிமானம் இவைகளையறிவின்ற ஞானத்துக்கு சங்க
ற்பமும் நிச்சயமும் ஆலோசனையும் அபிமானமுமில்லை
ஆகையால் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களைந்து சப்தா
தி விஷயங்களைநது சுரோததிராதி ஞானேந்திரியங்களை
ந்து பிராணதி வாயுக்களைந்து மனதி யந்தககரணங்கள்
நது ஆக-இருபத்துநாலு தத்துவமே சேஷததிரம் இவ்

ஸ்ருபததுநாலு தத்துவத்திற்கும் சாட்சியாய்நின்ற அ
றிவே கேததிரன் இவையே அனாச்மா இவைரஞக்குச்
சாட்சியாய்நின்ற அறிவே ஆர்பா இவைகளே பிராகிருதி
இவைகளுக்குச் சாட்சியாய்நின்ற அறிவே புருஷன்.

இனி சூட்சுமதேக அத்தியாசங்களை

நி ரூ பி க் கி ரு ம்.

அத்தியாசமாவது.

தைச்சென்றும் பிராதிபாசகனென்றும் சுவப்ப
ளக் கறபிதனென்றும்-அபிமானமுட-கண்டஸ்தானமு
ட-சுவப்பனாவஸ்தையும்-சுவேச்சாபோகமுட-உசாரமா
நதினையும்-சாத்வீககுணமும்-இச்சாசக்தியுட-பிராணம
யம் மனோமயம் விஞ்ஞானமய கோசங்களும் நான் பே
சுகிறவன்-ஊமை யென்றும்-நான் கொடுக்கிறவன்-கை
யிலலாதவனென்றும்- நானடக்கிறவன்-முடவென்னு
ம்-நான் சிறுநீர் மலம் விசர்ச்சனை பண்ணுகிறவனென்
றும்-ஆரீய வாக்காதி கன்மேநதிரியங்களுடைய அத்தி
யாசங்களும்-லௌகிக வைதிக-சப்தபோதனைகளும் சி
தளம் ஊஷணம் மிருது-சுடினபரிசபேதங்களும் நீலம்
பிங்கம்-சுலேதம்-ரத்தம்-அரிதரூபபேதங்களும்-தித்தித்

தல்-புளித்தல்-கசுத்தல்-துவர்த்தல்-கூர்த்தல்-கார்த்தல்-
 ஆகிய ருசிபேதங்களும்-நற்கந்தம்-துற்சந்தம்-ஆகியகந்த
 பேதங்களும் சப்தாதிபஞ்சவிஷயங்களினுடைய அந்
 தியாசங்களும்-நான்கேட்கிறவன் - செவிடனென்றும்
 நான் பரிசுமுடையவன் -திமிருடையவ னென்றும்-நா
 ன் பார்க்கிறவன்-குருடனென்றும்-நான் ருசியறிசிறவ
 ன் அரோசிகனென்றும்-நான் கந்தமறிசிறவன்-மூங்கறு
 ப்பனென்றும்-ஆகியரூனேந்திரியங்களுடைய-அத்தி
 யாசங்களும்-நான் பசிதிபன்முடையவன்-பசியில்லாதவ
 னென்றும்-நான் தாகமுடையவன் தாகமில்லாதவனெ
 ன்றும் நான் சக்தியுடையவன்-நான் பலமில்லாதவனெ
 ன்றும்-நான் வீரமுடையவன் - வீரமில்லாதவனென்று
 ம் நான் தும்புகிறவன் இருமுகிறவன் விக்கலெடுக்கிற
 வன்-நான் வாந்தி யெடுக்கிறவன்-கோட்டரவி விடுகிறவ
 ன் சுண்ணிமைப்பை மூடத்திறக்கச்செய்கிறவன் நான்
 யோகி-அடவாதி-நான்-ஆகாச கமனம் பண்ணுகிறவன்.
 என்று சொல்லப்பட்ட தசவாயுக்களினுடைய-அத்தியா
 சங்களும்-நான் சங்கற்பவான்-விசற்பவான்-புத்திமான்
 நிச்சயவான்-சபலன்-சாஞ்சலிபன் யோசனையுடையவ
 ன்-ஆவாரிஉக்கிரனென்றும் சம்சிய-நிச்சயம்-சாஞ்ச

ல்யபிமான மாகிற-அந்தக்காணங்களினுடைய அத்தியாசங்களும் வைரக்கிரம பொறுமை சாதவிகத்திற்கு காமக்குறோதம் ஜஸ்வினுக்கு சோடபல் நிததினா தாமசத்திற்கு-ஆகிய-குணத்தினைய அத்தியாசங்களும்-வாண்பிரமைஆசிரப்பிரமை சரியைகிரியை-யோக-முதலாகிய ஆடம்பரபிரமை-உந்திரபிரமை-தந்திரபிரமைமூர்த்திபிரமை தீர்த்தப்பிரமை-ஸ்தலபிரமை - நவக்கிரகத்தி-வார-நட்சத்திரயோகவிரத உபவாச-தெய்வ-புண்ணியஸ்தோத்திரம் காலதேக - கிரிதி இக-பாலோக-சௌக்கிய பிரமைகள்முதலிய அததியாசபிரமைகளை ஏற்றிக்கழித்து நின்றது சூட்சுமதேகம்-இந்தசூட்சுமசரீரம் தானல்லாதபடியினாலே இதனுடைய அததியாசங்கள் தனக்குத் தேவையிலலை இந்தசூட்சும தேகம் மாத்திராகளினாலே உண்டானது இவைகளால் வரப்பட்ட ஆணி விரத்திகளாகிய சுகத்துகரும் தனக்கவசியமில்லை- இவைபேதானால் இந்தசூட்சுமசரீரம்போனால் தாம் உபாகவேண்டுமேஇந்தசூட்சுமசரீரம் இதானாலும் தானப்படிக்குப்போகவில்லை ஆகையால்இந்த சூட்சுமசரீரத்திற்குச்சாட்சியாய்நின்ற அறிவேதான

இனிபஞ்சதன்மாத்திரைகளை விசாரிப்போமா அமில்லையென்றறிவது எப்படியென்றால் சசதன்மா

வேதாந்த சித்தாந்தம். உரு

ததிரையினாலே உண்டான சப்ததன்மாத்திரை ரசதன்
மாத்திரையை வினாவ வில்லை யென்றறிவதுதான்.

ரூபதன்மாத்திரையினாலே உண்டான ரசதன்மா
சத்திரை ரூபதன்மாத்திரையை வினாவவில்லையென்றறி
வதாம்.

பரிசுதன்மாத்திரையினாலே உண்டானது ரூபத
ன்மாத்திரை சப்ததன்மாத்திரையை வினாவவில்லையெ
ன்றறிவதுதான்.

சப்ததன்மாத்திரையினாலே உண்டான பரிசுதன்
மாத்திரை சப்ததன்மாத்திரையை வினாவவில்லை யெ
ன்றறிவதுதான்.

ஆங்காரதத்துவத்தினு லுண்டான சப்ததன்மாத்
திரை ஆங்காரதத்துவத்தை வினாவவில்லை யென்றறி
வது.

பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் காலத்திரை யத்திலும்
இல்லைவேயில்லை.

தாமோகுணப் பிரதானமாகிய ஆங்காரத்துவமே
சாரண சரீரமென்னப்பட்டது அந்தக்காரணசரீரத்தை
விசாரிப்போமாக.

அதாவது.

பஞ்சதன்மாததிகளைத் தனிரதனியே உற்பத்
தியானபடி யாலோசித்தது லபப்படுத்திப்பாசகும்பிதது

சேஷவிட்சாண வந்தியாபுத்திர கேசசரணாவந்
'தமிகதியா புருஷன்போல இல்லாமறபோன படியால்
இது ஒன்றுமில்லையென்றும் தோனறவிலையென்றும்
ஆனகாரகதுவமென்றும் அஞ்ஞானமென்றும் அவித
தையென்றும் பிரகிருதியென்றும் தமஸென்றும் ஸ்தூ
லசூட்சும சரீரங்களுக்கு ஏதுவாகி காரணமாப்பபிற
பபித்தலினாலே காரணசரீரமாசசது இதனுடைய அத
தியாசகளை நிருபிக்கிறோம்.

அதாவது

பிராக்கியனென்றும் பாமார்த்திகளென்றும் அவ
ச்சுன்னென்றும்-அபிமானமும்-கழுத்தியவஸ்தையு
ம்-இருதயஸ்தானமும் ஆகமானந்தபோசமும் மகாமா
ததிரையும்-தாமசகுணமும் திரவியசகதியும்- ஆநந்தம
புகோசமும்-நான்கு-துகை மூடன்-அவிவேவி பிராநத
ன்-பாவி-சேடன்-அஞ்ஞானி ஒன்றுக்கு மாகாதவன்
கெட்டுப்போனவன் என்கிறஇவைமுதலான பிராந்திச
ன்னிய அத்தியாசகைகளை ஏற்றிக்கழித்துநின்றது

காரணதேகம்-இந்தக் காரணதேகம் தானல்லாதபடியினாலே இஃது ஐயுடைய அத்தியாசங்கள் தனக்குத் தேவையிலலை-இந்தக் காரணதேகம் மகத்துவத்தினாலே உண்டானது இஃது ஐயுடையப்பட்ட ஆனி விரத்திகளாகிய சுகதுகம், தனக்கவசியுமில்லை இந்தக் காரணதேகமே தானானால் இது போனால்தான் போகவேண்டுமே இது போனாலும்கான் போகவில்லை அடுத்தபடி போகவில்லையென்றால் சமாதிரிஷ்டையிலே சுகத்திகளா சக்தாமாத் திரமப் பிரபஞ்சந்தோன்றாமல் பிரமஸ்ரூபமே தானாயிருக்கிறபடியினாலே தான்போகவில்லை ஆகையால் இந்தக் காரணதேகத்துக்கு சாட்சியாய் நித்த அறிவேதான் இந்த ஸ்தூலகுட்சம காரணசரீரத்திரையும் மாயையினாலே மாய்யாய்க் கற்பிதமாய்ப் பிரகையாய் உண்டானது இதைக்குறித்துவந்த அத்தியாசங்களும் ஆபாசங்களும் கர்மகாண்ட சப்த-தர்க்க-மீடாம்ச-யோக-ஞான -வேத ஆகம புராணங்களாகிய சீதாசாஸ்திரங்களும் இவைமுதலாகிய சகல சங்கற்பிராந்திகளும் -சேவ விக்ஷாணவதிபாபுத்திராகேசனாவிநதமித்தியா புருஷன்போலவே நிஷ்பிரபஞ்சஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் காஸத்திராயத்திலும்- இல்லவேயில்லை.

மகாகாணம்.

தனித்த ஆத்மாவிற்கே மகாகாணசரீரமென்றும், கூடஸ்தரென்றும், சித்தென்றுமீ, சைதன்னியமென்றும், சாட்சியென்றும், பெயாகளாம். இந்தச் சாட்சசுருமெனப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்தைக்கொறித்து சாஞ்சியாகிய சத்து அகண்டாகாவித்தியென்றும், ஆனந்தவிததியென்றும்-போதாங்குமென்றும், தோணலென்றும், ஓங்காரமென்றும், இஷமுதலானவைகள் வியவ்டி சமவ்டி ஸ்வரூபமான சகத்தைக்கொறித்துவந்த அகண்டாரூப விததியுடனேகடியிருக்கிற மூலப்பிரகிருதியென்கிற மகாகாணசரீரம்தானல்ல அருதெப்படியென்றால் தூவ்டரீம தாவததையாகிய அதிதவிஸ்கத்தில் இந்த மகாகாணசரீரம் இல்லாமற்போனால் தானென்கிற பிரதியிலலாமல் தானாயிருக்கிறதடியினாலே இந்த மகாகாணசரீரம்தானல்ல இந்த மகாகாணசரீரம் அத்தியாசங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

அதாவது.

பிரத்தியேசாத்மாவென்றும் கூடஸ்தரென்றும்சர்வசாட்சியென்கிற அபிமானமும் துரியாவஸ்தை யிருத்தன்னியமென்கிற பிரமாண்ட அதிதஸ்தானமும், ஆனந்தப்போகமும்-ஓங்காரமாத்நியமும்-சுத்தசத்துவகுண

மும் நானசக்தியும் பின்னும் சர்வககியானனென்றும் ச
 ரவேஸ்வரனென்றும் சர்வகாரணனென்றும், சர்வாந்திரி
 யாயியென்றும், சர்வசிந்ஷடி-சர்வதிதி - சாவசங்கார
 ம-யென்றும் - பின்னும்தானே சர்வமென்றும் தன்னு
 டையகற்பனையே சகந்தென்று சர்வததிவிடத்தில் தா
 னனுசுரமாயிருக்கிறவனென்றும் இவைமுதலிய சாவ
 ச்வாதி அத்தியாசநாமங்களும் இதைக்குறித்துவந்த அ
 பாசங்களும் இதைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வேதா
 ரம புராண கலை ஞானிக சாஸ்திரம் தர்க்கமீமாம்ச போ
 கஞான சாவ சாஸ்திரங்களும் இந்தசாஸ்திரங்களுக்கு
 (ஏதுவாகிய மசாவாக்கியங்களும்) இவைமுதலாகிய அக்
 திய சங்கர்ச சேஷவிக்ஷாணவந்தியாபுத்திர கேகனாவி
 ந்த மித்தியா புருஷன்போல் காலத்தினாயத்திலும் த
 ன்னிதத்தில் இல்லவேழில்லை (அதெப்படியென்றால்)
 இந்தசாட்சாதனுவமாகிற மகாகரண சரீரம் சாட்சமெ
 னப்படுகிற பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து வந்ததேயல்லாமல்
 விசாரிக்குமளவில் தன்னிடத்தில் காலத்தினாயத்திலு
 ம் இல்லவேழில்லை இருக்கிறதானாகுஆகையால் சர்
 ட்சி சாட்சிரதாமாக பந்தம் மோட்சாகிதமாய் காரியம்
 காரணாகிதமாய் நினைப்பும் மறப்புமில்லாமல் துஷ்ட
 ணிதம் பூதனாயிருக்கிற அதிதவிளக்கமாகிய ஸ்வரூபம்

ஞானவாக்கியத்தினாலே தானென்றறிந்தே மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபம் இதற்குச் சமதி வசனம் ஞானம்-கருவு-பனுவுமாம் அடுத்தபடியென்றால் தானென்றறிந்த அறிவே தானென்கருவு அது தானென்று சொல்லும் மறதியேபனுவென்றும் இராம ஸ்வராசத்திலே வியாசரிஷி நிரூபித்திருக்கிறார் பின்னும் அறிவேனென்கிற நினைவும் அறியேனென்கிற பறதியும் இவ்விரண்டுமில்லாமல் நடுவாகவிளங்குவதே நிரதிதபானந்தமென்றும் தத்தாததிரோயயோகீசுவரர் நிரூபித்திருக்கிறார்.

பின்னும் பூர்வாசாரிகளா யிருந்த ஆசாசிய சுவாமிகள் முதலான மகாத்ருமாக்கள் மகாமுனிகளும் சிஷ்டீசுவரர்களும் இதுவே பிரமாணமென்று நிரூபித்திருக்கிறார்கள் இதுவே வேதாந்தரகசிய சித்தாந்தம்.

துக்கநிவர்த்தி.

தாபத்தியாயங்கவினாலே தவிககின்ற துக்கம் எப்போ தொழியுமென்றால் சரீரம்போனால் துக்கம்தோ ம், சரீரம்எப்போ தொழிந்துபோகுமென்றால் கர்மமில்லாமல்போனால் கர்மம் எப்போ தொழியுமென்றால் ராக துஷ்டம், துஷ்டம், லிஸ்யம், துஷ்டம், ராக துஷ்டம், துஷ்டம் எ

. தோடுகூடிய சைதன்னியம் பிரமாத்துரு சைதன்னியமாம் அநந்தக்கரணவீர்த்தியோடுகூடின சைதன்னியம் பிரமானைசைதன்னியமாம் இந்திரியங்களோடுகூடின சைதன்னிய பிரமேயசைதன்னியமாம் இந்திரியவிஷயங்களோடுகூடின சைதன்னிய பலசைதன்னியமாம் இரதபிரகாரம் அகண்டபரிபூரணமாய் அந்வைதமாய் விவரிக்கப்பட்ட பிரமாந்தம் ஸ்வரூபத்துக்கு உபாதிபேதங்களாலே இப்படிக்கு எழுவிதமாய் சொல்லப்பட்டது. அந்த உபாதிகளைத்தள்ளி அதவைதஆனந்த பரிபூரணஸ்வருமான பிரமாந்தமாவே தானென்று யாரறிவினார்களோ அவர்களே கிருதார்த்தர் அவர்களே வித்வாமிசர் மெய்ஞ்ஞானிகள் அவர்களே சிவன்முத்தர்கள் எனவெதாந்த சாஸ்திர சித்தாந்தம்.

பஞ்சீகரண வேதாந்த சித்தாந்தம்

மு ற அ ப் பெ ற் ற து.

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

௩௧

ப்போகொழியுமென்றால் அபிமானமில்லாமற்போனால்
அபிமானமெப்போதில்லாமற்போகுமென்றால் அநிலை
தரில்லாமற்போனால் அவிவேகமெப்போதில்லாமற்போ
குமென்றால் அஞ்ஞானமில்லாமற்போனால் அஞ்ஞான
ம் எப்போதில்லாமற்போகுமென்றால் பிரமதாந்தம் அ
ரோட்சமாய் அதவைத ஆதமக்கியானம் உதயமா
னால்

ஞானபெப்படி வருமென்றால் அதிக சிரத்தாபக்
சியுடனே சாதன சதுவ்யசம்பததியுண்டாகி சர்ச்ச
ங்கமுல்லமாய்ச சர்ச்சுருவினிடத்தில் சதகாலகேசபமா
ய்சிவண மனன நிராக்ஷியா சனததினால் ஆதமா அனா
தாத்மா விசாரஞ்செய்தால் ஆதமக்கியானம் உண்டாகு
ப-மற்றப்படி எதனாலும் உண்டாகமாட்டாது-மெய்ஞ்
ஞான அருளாகிப் ஆரூபஞானம் உதயமானால் அஞ்ஞா
னம் கிலேசமுமில்லாமல் அடியோடு முழு வதும் அழிந்
துபோம்

அஞ்ஞானம்போனால் அவிவேகம்போம் அவிவே
கம்போனால் அபிமானம்போம் அதுபோனால் ராகத்
வேஷாதிகளபோம் (அதுபோனால்) கன்மம்போம், அது
போனால் சன்மம்போம் அதுபோனால் துக்கம்போம்
அதுபோனால் சுயம்பி ராசமான சொரூப சாட்சாதகார
மேயாவன்.

ஆத்மா அனாதாத்மாவக்குலட்சணம்

மூன்று காலத்திலேயும் மூன்றவஸ்தையிலேயும் ஒருநூதிமாயில்லாதபடியினாலே அசத்துலட்சணம் தானுந் தோன்றாமல் ஒருவருக்குந் தோற்றுவிக்காமலு மிருக்கிறதே சடலட்சணம்.

ஆதியாத்மீச-ஆதிபௌதிச ஆதிசெய்விகங்களினாலே வருகிற தாபததிரையங்களே துக்கலட்சணம். பூறுவயதுக்குமேல் ஸ்தூலதேக மில்லைபிரளய காலத்திலிருட்சமதேகமில்லை சீவன்முத்தியில் காரணதேசமிலை ஆகையால் அநித்தியலட்சணம் ஒன்றாபிராயல் விவராகிருக்கும் தேகங்களாக அண்டபிண்ட சராசரர்க ளாயிருக்கிறபடியினாலே கண்டிதலட்சணமென்று சொல்லப்படும். அசத்து சடம்- துக்கம்-அநித்தியம்-கண்டிதம்- ஆகிய இவ்வைந்தும் அனாதாத்மாவக்கு லட்சணமாம்.

ஆத்மாவாவது.

மாயாசத்திற்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற அத்வைக ஆனந்த சைதன்னிய சொரூபமே ஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்குலட்சண மெப்படியென்று இரிகாலத்திலும் மூன்றவஸ்தையிலும் ஒருதாமல்

தையால் சததலட்சணம் மூலையிட்டு மூக்காடிட்டு
க் கவிழ்த்துபடுத்திக் கண்ணாமூடிகொண்டிருந்தாலு
ம் சூரிய சந்திர நட்சத்திர அரவிபிரகாசங்களாகிய
சாதனாரங்களுள்ளாமல் புத்திதெரிந்ததுமுதல் இன்
வரையில் நடந்தசவிஸ்தாங்களுள்ளாம் நினைக்குமள
வில் தன்னிடத்திற் பிரதிபட்சமாய்க் தோன்றுகிறப
டியினாலே சித்தது லட்சணமசாவடிவர்கள் சமமதியாக
சுழுக்தியவஸதையி லிருக்கிறபடியினாலே ஆனந்தலட்ச
ணம் ஒருகாலசதினும் அழியாமபமயினாலே நித்திய
லட்சணம்-எங்கும் வியாபகமாய் நிரஞ்சனமாயரால்-
பரிபூரணலட்சணம்-சதது சித்தது-ஆனந்தம்-நிரபேதம்-
பரிபூரணம்-ஆக இவ்வைந்தும் ஆகமலட்சணம்

பிறக்கிறதும் இறக்கிறதும் ஸ்தூலதேகத்துக்கு பதி-
தாகம்-பிராணவாயுவிற்றகு-சுகம்-துக்கம் -மனத்திறகு
ஆக இவ்வாறுகாரிபழம் ஆகமார்த்தமபோல் தோன்
றுகிறதுமாதிரிமேயல்லாமல் ஆகமாவுக்குச் சம்பந்த

காலத்தினாயத்திலேயும் அது எத்தனமையெ
ன்றால் ஆகாசத்தில மேகம் ஒடுகையில் சந்திரன் ஒடு
கென்கிறதுபோல் சொல்மாதிரிமே ஆகமாநித்தியதி
ப்தியாய் நிசானந்த சுகஸ்வரூபியாகிய சுயம்பிரகாசமா
ய சூதமயம்வந்துஅறியப்படடவர்க ளெவர்களோஅவ
ர்களே சிவன் முத்திகள்

ஆகவே நான் நினைக்கிறேன் நித்திய நித்திய வஸ்துவவேசம் உண்டான சூரியனுக்கு ஒரு அறிவினுபதேசம்பண்ணுகிற லக்ஷணம்.

நித்தியா நித்தியவஸ்து விவேகமாவது பிரமமேநித்தியம் ஐகம் அநித்தியமென்றறிக.

இக்ஷத்திரார்த்த பலபோக விராகமாவது இகபாபோக அபேகையுள்ளம் விருப்பது.

சமாதிசட்கசம்பத்தியாவது

சமம் மனோபிக்ஷாதம் தாம் பாக்கிய இந்திரியநிக்கரகம் உபாதி சகலசன்மங்களையும் விட்டிருப்பது நிதிசையாவது—வகதுக்கங்களைச் சகிக்கிறது—சிரத்தை—ரு—வேதாந்தசாஸ்திர தேவதையினிடத்தில் பிரதிவிசுவாசமுண்டாயிருப்பது.

சமாதானம்—மனப்பிரவிர்த்தியாகிய இந்திரியப் பிரவிர்த்தியில்லாமல் யோகாக்கிரகத்தனாயிருப்பது, முழுட்சத்தவம் சிக்கரத்தில் மோட்சத்தை யடையவேண்டுமென்ற அபேகையாயிருப்பது.

இப்படிக்கேதாதத அநுகததுடனே கூடி விளங்கப்படுகிற சாதனிக புருஷனுக்குக் குருவானவர் திருவுளம்படுகிறது.

அஃதாவது.

ஸ்தூல-சூட்சும-காரண மென்கிற இம்மூன்றும்
சரீரத்தினாயம், சாக்ஷம்-சொற்பனம்-கழுத்தி என்ஈ
ற இம்மூன்றும் அவஸ்தாத்தினாயம், நேத்திரம்-கண்
டம்-இருதயம் ஆக இம்மூன்றும் ஸ்தானத்தினாயம், வி
சுவ-தைசச-பிராக்கிய இம்மூன்றும் அபிமானபுருஷன்
தினாயங்களாம், ராஜசம்-தாமசம்-சாத்வீகம் இம்மூன்
றும் குணத்தினாயம் ஆனுவம்-மாயை-காமியம் இ
ம்மூன்றும் மலத்தினாயம் சகசாதாத்மிகம்-கர்மதா
தாத்மிகம்-பிரார்த்தித சந்நனியதாதாத்மிகம் இம்மூன்
றும் தாதாமாத்தினாயம், சாஸ்திரவாசனை-தேகவாசனை-
லோகவாசனை இம்மூன்றும் வாசனாத்தினாயம், ஆக்ம
கத்துவம்-வித்தியாதத்துவம்-சுகதத்துவம் இம்மூன்
றும் தத்துவத்தினாயம், வருங்காலம்-இறந்தகாலம்-நிக
ழ்காலம் இம்மூன்றும் காலத்தினாயம், காமம்-பக்சி
வைவாக்கியம்-இம்மூன்றும் கன்மத்தினாயம், நிசுவண
மனன்-நிரத்தியாசனம்-இம்மூன்றும் சாதனகனினாய
ம், மன-மனன்-மன்னியம்-இம்மூன்றும் சகதற்பத்தி
னாயம் ஆகாமியம்-சஞ்சிதம்-பிரார்த்தம்-இம்மூன்று

ம் பிரார்த்துவத்தினாயம், புண்ணியகன்மம் - பாவகன்
மம்-மிசர்க்கன்மம் இம்மூன்றும் கன்மத்தினாயம், ஆதி
யாத்மீகம்-ஆதிபௌதிகம்- ஆதிதெய்வீகம் இம்மூன்
றும் தாபத்தினாயம், மனம்-வாக்ரு-ராமம் இம்மூன்று
ம் திரிவிதகாரணம், நாதம்-பிந்தா-கலை இம்மூன்றும் பி
ந்துத்தினாயம், சர்ச்சங்கம்- ஈர்ச்சங்கம்-மத்தியசங்கம்-
இம்மூன்றும் சங்கத்தினாயம், விராட்டு-இரணியகர்ப்ப
ம்-அவ்வியாக்ருதம் இம்மூன்றும் ஈஸ்வரமாயா, உபா
திசரீசத்தினாயம்-சம்சியம்-அசம்பாவணை -விபரீதபாவ
ணை இம்மூன்றும் சம்சியத்தினாயம், ஞானஞ்-ஞானம்-
நேயம்-இம்மூன்றும் திரிபுடத்தினாயம் சுவர்க்கம்-மத்
திய-பாதலம் இம்மூன்றும் உலோகத்தினாயம், அஞ்
ஞானம்-மாயை-வாசனாசுத்தி-இம்மூன்றும் மாரணக்தி
னாயம், தாரிஷ்ணம்-தன இஷ்ணம்- புத்திர இஷ்ணம்-
இம்மூன்றும் ஈஷ்ணத்தினாயம், மனோவிரத்தி- அறிவு
விர்த்தி-ஆநாதவிர்த்தி இம்மூன்றும் விர்த்தித்தினாயம்
பஞ்ஞானம்-ரூபரணம்-விஷேபம் இம்மூன்றும் -பந்த
த்தினாயம், தேசம்-காலம்-வஸ்து இம்மூன்றும் திரிவி
த்தினாயம்.

வேதாந்த நித்தாந்தம்.

௩௭

காத-கர்ம-கிரியை-இம்மூன்றும்	
புத்தம்-போச்வ்யம்-போகம்	௩௩
பசு-பதி-பாசம்	௩௩
ஜகம்-சிவம்-பரம்	௩௩
மண்ணாசை-பெண்ணாசை-பொண்ணாசை	௩௩
இடம்-பொருள்-ஏவல்	௩௩
உடல்-பொருள்-ஆவி	௩௩
பெண்டு-பிள்ளை-பதார்த்தம்	௩௩
விராடம்-வைதிகவானகந-வைராடிகர்	௩௩
இரணியகாபபா-சூஸ்திராதர்-பிராணாதர்	௩௩
அவ்வியாசருகர் அநதிரியாமி-ஈஸ்வரன்	௩௩
பிரமன்-விஷ்ணு-உருகிரன	௩௩
சுருதி-சுருத-சுவாணுபவம்	௩௩
தொட்பதம்-சுத்பதம்-அசிபதம்	௩௩
விட்டபாவை தொட்பாவை - விட்டுவிடாத்தார்	வை-௩௩
வாசகியம்-ஸட்சியம்-ஸட்சியார்த்தம்	௩௩
சிவன்-ஈஸ்வரன்-பிரமம்	௩௩
சிவபதம்-பந்தம்-நஸ்வரபதம்	௩௩
மோட்சம் பிரமபதம்-தானாபிரப்பதம்	௩௩
கேதசம் சுகதூரணம்-கிகதியம்-நைமிசம் இவை	
யே நிதயகர்ம சதுஷ்டயம் ஆக	

க அ

ப ஞ் சீ க ர ண

கபோ-மந்திர-யோக-காமம் இவையே
தபோகம்சதுட்டயம்

தாம-அர்த்த-காம-போடசம்-இவையே
சதுவிதபலபுருஷார்த்தம்

சுரதுக்கம் ஸ்தூலபோகம்-அபஞ்சிசுரதுக்கம் சூட்சு
மபோகம்-ஆநந்தம் காமணபோகம் நிததியம் சுவசாட
சிபோகம் இவையே போகசதுட்டயம்

ஞக்து-எகர்-சமம்-அதர்ணம்-இவையே
வேதசதுட்டயம்

பிரக்கியானம்சத-பிரமம்-அசம்பிரமாஸ்யம் = ததவம்
சி-அயமமாதமாபிரமம் இவையே மகாவாக்யசதுஷ
டயம்

ஆத்மசிவியருஷை-அங்கசிவியருஷை-தானசிவிய
ருஷை-பாவசிவியருஷை-இவையே சிவியருஷை ■ன
ஷ்டயம்

மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரம் இவையே அந்தக்
காணசதுஷ்டயம்

பிரமதூரி-பிரசஸ்தன்-வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசி
இவையே: ஆச்சிரமசதுஷ்டயம்

ஞானகுபாவம்-மௌனாடயபாவம்-படபாவம் ஒரு
மைசகடாபாவம்-இவையே பாவசதுஷ்டயம் ச

லேயோகம்-மந்திரயோகம்-அடயோகம் - ராஜயோக
ம்-இவையே யோகசதுஷ்டயம் ச

மந்தரம்-மந்தரம்-வேரப்-திவாதரம் இவையே- பஞ்ச
வசதுஷ்டயம் ச

அண்டசம்-உற்பிசம்-கவேதசம்-சாயுசம் இவை
யே உற்பவசதுஷ்டயம் ச

உலோகமார்க்கம்-தாசமார்க்கம்-புத்திரமார்க்கம்-
சன்மார்க்கம் இவையே மார்க்கசதுஷ்டயம் ச

சாதசங்கம்-விசாரணை சாந்தி-சந்தோஷம்-இவை
யே-சாதசதுஷ்டயம் ச

சிவன்-ஈஸ்வரன்-கூடஸதம்-பிரம்ம் இவையே சி
த்து சதுஷ்டயம் ச

பிரமவேதம் பிரமவித்வான-பிரமவரியம்-பிரமவ
ரிஷ்டன் இவையே சிவன்முக்தி சதுஷ்டயம் ச

சரியை-கிரியை-யோகம்-ஞானம்-சாலோகம்-சா
மீபம் சாருபம்-சாயுச்சயம்-இவையே பதவிகளாம் ச

அஸ்தி-பாதி-பிரியம்-நாமம் ரூபம்-இவையே அ
ம்சபஞ்சகம் ௩

கர்மி-முழுமட்க-அப்யாசி-அனுபவம் - ஆருடம்
இவையே அதிகாரபஞ்சகம் ௫

அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்-விஞ்ஞான
மயம்-ஆந்தமயம் இவையே பஞ்சகோசங்கள் ௫

பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் - இவையே
பூகபஞ்சகம் ௫

பிராணன்-அபானன்-உதானன்-வியானன்-சமான
ன் இவையே பிராணாதிவாயுபஞ்சகம் ௫

சுரோத்திரம்-தொக்கு சடக-சங்குவை- ஆக்கிரா
ணம் இவையே ஞானேந்திரிபஞ்சகம் ௫

சத்தம்-பரிசம-ரூபம்-ரசம்-கந்தம்- இவையே ச
ப்தாதிவிஷயபஞ்சகம் ௫

லாக்கு-பாதப-பாணி-சூயாம்-பாயுரு- இவையே
கண்மேந்திரியபஞ்சகம் ௫

வசனப-கமனப்-தானம்- ஆந்தம் - விசர்ச்சனம்-
இவையே கண்பேந்திரியபஞ்சகம் ௫

நாகன்-ஊமன்-சூகான-சேவதத்தன்-தனஞ்சய
ன் இவையே உபவாயுபஞ்சகம் ௫

கோபாக்கினி-சாமாக்கினி-பந்தாக்கினி-சடாக்கி
னி-வடலாக்கினி-இவையே அகநிபஞ்சகம் ௫

தாரித்திரன்-ரூடப-பா-காய்பகதன்-முழுமட்க இ
வையே தாரதன்மியபஞ்சகம் ௫

வேதாந்த சித்தாந்தர்.

பராசத்தி-அதிசத்தி ஞானசத்தி-இச்சாசத்தி -கி
ரியாசத்தி இவையே பஞ்சசத்திகளாம் ௫

பிரமா-விவ ஹ-உருத்திரன்-மயேஸ்வரன்-சதாசி
வன் இவையே பஞ்சகர்த்தாக்கள் ௫

சிருஷ்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம்- அனுக்கிரக
ம் இவையே பஞ்சகிர்த்தியங்களாம் ௫

பசி-தாகம்-பிறப்பு-சுகம்-இறப்பு-துக்கம் ஆக

சிசுதவம்-காவிகாபுத்தம்-பக்ஞவம்-பாலியம்-எவ்
வனம்-வார்த்திகம்-இவையே ஷட்பாவஸிகாரம் ௬

மூளை-அஸ்தி-நரம்பு-மாமிசம்-தோல் - உரோமம்
இவையே ஷட்கோசங்கள்

காம-ருரோத-லோப-மோச-மத-பாற்சரியம்- இ
வையே அரிஷ்ட்டவர்க்கம்

மூலா காரம்-சுவாதிட்டானம்-மணிபூரகம்- அனா
கதம்-விசத்தி-ஆர்க்கிணை-இவையே ஆராதாரம் ௬

உபக்கிரமம்-உபசரீமாரம்-இவையுர். தெ முதல்
இலிங்கம் அபம்பியாசம் இரண்டாவது அபூர்வதம் மூ

னருவது பலம் நானகாவது அர்த்தவாதம் லீந்தாவது
உபாத்தி ஆருவது இவையே வட்டவிதலிங்கம்

பாக்சிய திருசிபான விததசவ்விகறப சமாதி-பா
க்சிய சந்தானுவிதத சவ்வியகறபசமாதி- அந்தாதிருசி
யானுவிதத சவ்வியகறபசமாதி- பாக்சியநிர்விகறபசமா
தி-அந்தாங்கோவிகறபசமாதி இவையாறும வட்டசபாதி

இச்சை-தினோகூம்-சுகூட்-துக்கம்-சங்காதப-சேத
னம் தூர்தி இவையே சபதவிசனம்

ஆ. எ

இஞ்சானம்-ஆவாணம்-விசேஷபம் - பரோகூம்-
அபரோகூம்-துக்கநிவர்த்தி - ஆனாதநியாபதி இவை
யே சப்தாவஸ்தைகள்.

எ

சுபேட்ச-விசாரணை-தனுமானிசை- சத்வாபத்தி
கமுஞ்சத்தி-பதார்த்தபாலனை-துரியம்- இவையே ஞா
னபூமிகள்

எ

ருஸம்-சஸம்-தனம்-எவ்வனம்-ரூபம்-வித்தை- ராச
சியம்-தீபச இவையே அஷ்டமதங்கள்

அ

தனய-சங்கை-பயம்-ஸசசை-சிசிச்சை-ருஸம்- சீல
ம்-விதம் இவையே அஷ்டமதங்கள்

அ

இயமம்-நியமம்-ஆசனம்-பிராணயாமம்-பிரத்தியா
கா-நியாமம்-தாரணை-சமாதி இவையே அஷ்டாங்
கமேஷம்

அ

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

சாக்

சாதனசதுஷ்டயச்சம்பத்தியுடைய அதிகாரிக்கு முந்தினது பஞ்சுவம் பிந்தினது பதிப்புண்ணியம் பின்னே மலபரிபாகம் மேல் பதிப்புண்ணியம் மேல் மலபரிபாகம் மேல் சத்திசிபாதசாயம் மேல் இருவினை ஒப்பு இப்படிக்கொத்த அங்கததுடனே கூடி விளங்கப்பட்ட முழுமட்சவாகிய சீஷஸூத்ரஞ்ச சற்குருகவரமிகள உபதேசமனுக்காகஞ் செய்து

தேகத்தை ஆத்மாவோ சொல்லுமென்றால் தேகம் சடமாகையால் ஆத்மாவாகமாட்டாது. பிராணதிவாயுக்களை ஆத்மாவோசொல்லுமென்றால் அவையும் சடமாகையால் ஆத்மாவாகமாட்டாது. இந்திரிங்களை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்றால் அந்தக்காணததை வினாவசாமர்த்திய மில்லாதபடியினாலே அதுவும் சடமே அந்தக்காணத்தை ஆத்மாவாகச் சொல்லுவோமென்றால் அந்தக்காணங்களுக்கு ஆதாரமாகிய சிவனை வினாவசாமர்த்தியமில்லாதபடியினாலே அதுவும் சடமே சிவனை ஆத்மாவென்று சொல்லுவோமென்றால் சர்வாதாமாய் சாவகாரணமாய் சர்வபரிபூரணமாய் சர்வசாட்சி அதிதவிளக்கமாகிய அகண்டானந்த நிர்விதற்ப சத்தசைதன்னிய ஸ்வரூப சாக்ஷாத்கார நீங்கலாக சிவக்கமாட்டாதாகையால் அதுவும் சடமே ஆத்மா கப்

படிக்கொத்ததென்றால் வொருபதார்த்தத்தை நினைத்
து அதைவிட்டு நீங்கி மற்றொருபதார்த்தத்தை நினை
யாமல் நடுவில் யாதொரு விகம்பங்களுமில்லாமல் நிற்க
ருணப்திமாத்திரம் யாதொன்றுண்டோ அதுவே ஆத்
மக்கியானம் தன்னுடைய சந்தர்பவிகற்பத்தினாலே ஜ
கத்ரூபமாய்விளங்கும் ஜகதென்றுவிளங்குதற்கு ஞா
னமில்லாமல் வேறொன்றிலை அதைவிடக்கீழ் சொர்க்
காதிபோகங்களைக்கோறுகிற பலப்பிராப்தி ஞானிகளு
க்கில்லை பரப்பிரமமொன்று ஒருவஸ்து இருக்கின்றது அ
து எப்படிக்கொத்ததென்றால் எண்ணிறந்த ஆனந்த
மாய் ஒருகாலத்திலும் அழிவிலலாகாதாய் நித்தியமாய்
ஞானஸ்வரூபமாய் ஆகாசத்தை சப்போல் நிறைந்து நிபி
டிகாமாய் ஏகமாய் சகலவஸ்துகளையாணமாய் உடைய ஆ
த்ம ஸ்வரூபத்தவிர மற்றொன்றென்கிற பேதமில்லாத
தூம்-பால்-சயிர்போல் பின்னொருவிகாரகதையுமடை
யாததாய் சகலசாமர்த்தியங்களுமுண்டாய் தன்மயமா
கிய சைதன்னியமென்னும் ஓவஸ்து உண்டு அந்தவ
ஸ்துதவிர பின்பு இப்போது இனிமேல் காலத்தினை ய
த்கிலும் அனனயமாய் இரண்டாம் வஸ்து இல்லவே
யில்லை ரூபமில்லாமல் ஞானமாகக்கிரமமாய் அத்தமா தன்

னைத்தானே சிந்திக்கும் அப்போது சாரூபங்களாய் விளங்கும் இதற்குச் சுவரபனம் பிரமாணம்

பிரமம் எப்படி நினைததுதோ அந்தபாபுபாதிபாபாபங்கள் விளங்கும் அப்படி விளங்காநின்ற ரூபங்களுடைய ஞானமாத் திரமாயினதானே அருகடி பதார்த்தங்கள் சகலாத நகரது முடைகதாகியவராகையால் தனனைத்தானே நினைதது ரூபமாகவிளங்குநிறவஸ்துதானே இது பராபதமென்ற பராநதால் அதற்குப்போசள் அனை நமாபிசுக்கும சிவனென்று உபாயயெனறும்- அஞ்ஞானமென்றும-சடமென்றும இவ்விதமாய்ச்சொல்லப்படும் இந்நதப்பே நம பரமாததுமரவுகலலை பிரமாவிஷ்ணு மகேஸ்வரராலே சாபிசாப்பட்ட சிவராகிகளதங்களை வென்றென்றாய் நினைததுகொண்டால் பந்தம் இதரமயியவஸ்துவென்று நிர்ணயஞ்செய்கற நிச்சயத்தினாலே வாசனைபுண்டாகும் அந்த வாதனைபிஞ்ஞகடிய புண்ணிய கன்மங்களைச்செய்கால் சாமசுருணம் இரண்மே சடமாய்ச்செய்தால் ராஜசுருணம் சாதம்குருணம் கன்மத்துக்குப் பலம் சொர்க்காதிபேசகங்களாகி சுகம் தாமசுருணம் காமத்துசுருப்பலம் நாகவேதனையாகிய துக்கம் ராஜசுருணம் கர்மத்துக்குப்பலம் மீசாமரண கததுக்கங்களை யனுபவிக்கிற மனிதஜீனனம் நூனம் சத்திய சங்கற்பமுடை-யதாகையால் அருகடி-

படிநிலைதான் படிப்படியாகவிளங்கும் ஆம்மவாய்த்
தினாலே உண்டான படிமூர்த்திகளாலே கற்பிக்கப்பட
ட சிலர்கள் தமையே சின்மாத்நிரமென்றறியாமல் கா
சாண்தி அவயவங்களானதேசம் தானென்றெண்ணிக்
கொண்டால் சென்மங்களைப்பெடுத்து மரணங்களை ய
டைந்து கததுக்கங்களை யனுபவிப்பார்கள் ஸ்வரூபம்
தானென்று நிச்சயிததுக்கொண்டால் மோட்சத்தை ய
டைவார்கள்

முழுட்சுக்கு முன்றுசனனம் அற்பியாசிக்கு இர
ண்டுசனனம் அனுபவசாஸிக்கு ஒருசனனம் ஆளு
னுக்குச் சனனமேயிலலை.

பிரிதிவிக்குக் காரணம் கடினம் மண்ணுபமேகாரி
யம் நவரதனங்கள் நவலோகங்கள் நிலைகள் பருவதந்த
ள் காரியப்படுகவெளிப்பிலே பஞ்சபூதங்களுக்குக் கார
ணம் காரியம் காரியப்படுக.

எறுமுபுதுடை என்பதுநான்குபட்சம் சீவராசிக
தற்கும தேவர்களாய் விடுவாசல் மசகமானில்
புதிவதேகாரியப்பட்டுவிடுக.

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

௧௭

அப்புவுக்குச் சீதளம்-காசனம்-மழை பெய்கிற
தே சமுத்திரம்-நதிகள்-ஏரி-குளம்-குட்டை -நிர்ப்பு
வதே காரியப்படுக குடிக்கிறது நக்கிறது உறிஞ்சுகிற
இறைக்கிறது தேன்பால் தாரி தேங்காய்ப்பால் க
ள் முதலான சர்வக் சாரம் ஏத்கயிறைக்கிறது சலசுஸ்
திரமுதலானதும் காரியப்பட்டு விடுக.

அக்கினி-உஷ்ணம்-காரணம் -சர்வதேசத்திலும்-
சமஸ்கததிலேயும் இமியியிருக்கிறதே காரியம் வடவா
ககினி-பிரளயா ககினி-காலாந்தினி-மூலாக்கினி-கோபா
க்கினி-மந்தாந்தினி-காமாக்கினி-சோமாக்கினி முதலா
னதுகள் காரியப்படுத்துக.

அடுப்பு-நெருப்பு-சுடுகாட்டு-நெருப்பு- மடப்பள்
ளி-நெருப்பு-சக்கிழுகை-நெருப்பு-நிலை-புருசு - ஆகாச
பாணம்-பகல்வத்தி முதலானதுகள் காரியப்பட்டுவி
டுக.

ஆகாசத்துக்கு ஆவகாசம் நிரந்தரம் காணம் தி
சைகயிருக்கள் காரியம் சாவத்துக்கும் இடமாவதே க
காமாசம் மடாகாசம் தேகாகாசம் வனாகாசம் கோபுர
நாகாசம் என்கிற உபாதிகாசமே

அத்தியாத்மம்-அதிபூதம்-அதிதெய்வங்களை

விசாரிப்போமாக.

(சுரோததிரஅத்தியாத்மம்) சபதம் அதிபூதம் தி
சுக்ருள அநிதெய்வம் (தவாருஅத்தியாத்மம்) பரிசு
அதிபூதம் வாயு அதிதெய்வம் (சடசஅத்தியாத்மம்)
ரூபம் அதிபூதம் சூரியன் அதிதெய்வம் சிங்குவை (அ
த்தியாத்மம்) ரசம் அதிபூதம் வருணன் அதிதெய்வம்
(பிராணம்அத்தியாத்மம்) காரதம் அதிபூதம் அக்ஷிணி
தேவதைகள் அதிதெய்வம்

(வாகு அதிபூதம்) பேசுதிறன் அதிபூதம்
அக்ஷிணி அதிதெய்வம் (பாகஅத்தியாத்மம்) கமனம் அ
திபூதம் உபேந்திரன் அதிதெய்வம் (அந்ததத்தியாத்
மம்) தர்னம் அதிபூதம் இந்திரன் அதிதெய்வம் (சூய
யம் அதிபூதம்) ஆனந்தம் அதிபூதம் பிரசாப்தி
திதெய்வம் (பாயுருஅத்தியாத்மம்) விசாக்தம் அ
தம் மிருததுவு அதிதெய்வம் (யனசஅத்தியாத்மம்,
வருபம் அதிபூதம் சுந்தரன் அதிதெய்வம் (புத்திஅத்
தியாத்மம்) விசயம் அதிபூதம் சகாமுகன் அதிதெய்
வம் (சுததஅத்தியாத்மம்) ஜலோசனை அதிபூதம்

தேகேந்திராதிகள் ஆதியந்தச்சகிதம் அக்மா ஆரியந்தா
கிதம் தேகேந்திராதிகள் சாததியவிசாநி சுததேகேசு
தம் ஆத்மாசாத்திய விசாததிபசுகதபேதரகிதம் தேகே
ந்திராதிகள் காரியம் ஆத்மாகாரணம் தேவேந்திராதிகள்
கிரிகுணசகிதம் ஆத்மாநிற்றுணம் இந்துப்பிரகாரம் தே
கேதிபிரபஞ்சக்துக்கும் பிரமததுக்கும் விஸத்தணம்
சுன்றுவிசாரித்து அநநிராக்ருண ஆத்மாவேரானென்
று யாரறிகுறர்களுனோ அவர்களே சுவல் முத்தாதமொ
ன்று வேதார்த்தகிததாந்தம்

சப்தவிதசைதனனியம்,

சுத்தசைதன்னிபமென்றும் ஈஸ்வரசைதனனிய
மென்றும் சீவசைதன்னிபமென்றும் பிரமாந்துருசை
தன்னியமென்று பிரமாண சைதன்னியமென்றும் பிர
மேயசைதன்னியமென்றும் பலசைதன்னியமென்று
இப்படிக்கு விவகாரத்தில் ஓநசைதனனியமே ஏழின்
தமாய்ச் சொல்லப்படும் இவ்வேழுவிதத்துக்குத் தேத
ங்களை நிரூபிக்கிறோம்.

மாயையோடுகூடாத சைதன்னியம் சுத்த சைத
னியமென்றுபெயர் அம்மாயையோடுகூடின சைதன்
னியம் ஈஸ்வரசைதன்னியமாகும் அவத்தையோடு கூ
டினசைதன்னியம் சீவசைதன்னியமாம் அந்தக்கரண

ஈனமாவது துவைதமாகிய ஆத்மாவை அத்வைதமாக வறிகிறதேயாகும் அபரிச்சினைமாகிய ஆத்மாவை பரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும் அசங்கததுவமாகிய ஆத்மாவை அசங்கததுவமாக வறிகிறதேயாகும் அகர்த்தாவாகிய ஆத்மாவை அகர்த்தாவாக வறிகிறதேயாகும் அபேசகதாவாகிய ஆத்மாவை அபேசகதாவாக வறிகிறதேயாகும் இந்தப்பிரகாரம் விசாரித்து சரீரத்தினைய விடச்சுனாராய் பஞ்சகோச வேதாநுத்தராய் அவததானைய சாட்சியாகிய அதவைதா ஆவந்தபரிபூண ஆதபாவேதான்றறிகிறதேயாம்.

தேகேந்திரியாதிகளுக்கும் ஆத்மாவுக்கும்

இலட்சணத்துவம்

தேகேந்திராதிகள் அனித்தியம் ஆத்மா நித்தியம்-தேகேந்திராதிகள் அசுத்த ஆத்மா, சத்தஸ்ஸுபம்-தேகேந்திராதிகள் உடஸுபம் ஆத்மாபோதஸ்ஸுபம்-தேகேந்திராதிகள் துக்ஸுபம் ஆத்மாசுக்ஸுபம்-தேகேந்திராதிகள் திஷ்டா ஆத்மா அம்ரஷ்டா-தேகேந்திராதிகள் விகாரம்-ஆத்மா, நிர்விகாரம், தேகேந்திராதிகள் பரிச்சின்னம் ஆத்மா அபரிச்சின்னம்-தேகேந்திராதிகள் சுவபேக்ஷாபிரகாரம் ஆத்மா நிர்வபேக்ஷாபிரகாரம்-தேகேந்திராதிகள் ஆதேயம் ஆத்மா ஆதாரம்-தேகேந்திராதிகள் சர்வவம் ஆத்மா நிர்வவம்-தேகேந்திராதிகள் பிரகாரம் ஆத்மா சுயப்பிரகாரம்

ஞாலே ஞானிகளுடைய வியாபாரமும் நாளுவிதமாயி
ருக்கும்.

விவேகியானபோதன் தங்ளுடைய வியாபாரந
களைப்பார்த்தது மான்சொநா விப்படி சொல்லுகிறது இ
வர்களுடைய வியாபார பிப்படியிருக்கிறதென்று ப்ர
யிர்நவேண்டியதில்லை அவரவ சன் சாமவசததிஞாலே
நாடுவித வியாபாரத்தோடு கூடியிருந்தாலும் ஞானமு
ட ஞானதனுக்குப் பலமான முக்கியமும் சமானமென்
று வேதாந்தகூல்திர சித்ததாந்தம்

ஞானம் அஞ்ஞானத்தினுடைய விவரம்.

அஞ்ஞானமாவது தன்னையதார்க்கமா யுரிபாத
து ஞானமாவது தன்னையதாரத்தமாயறிந்தது மேலு
ம அஞ்ஞானமாவது தன்னை சாசரணத்தி அவயவாகா
ராகிய நேசமாக வறிந்ததேயாத்ருப ஞானமாவது தன்
னைப் ப்ரமஸ்வரூபமாக வறிந்ததேயாம்.

அஞ்ஞானமாவது அக்வைதமாகிய ஆத்மாவை
துவிதமாக வறிந்ததேயாகும் அபரிச்சின்னமாகிய
த்மாவைபரிச்சின்னமாக வறிகிறதேயாகும் அசங்க
மாகிய ஆத்மாவைச் சங்கமாக வறிகிறதேயாகும் அகர்
த்தாவாகிய ஆத்மாவைக் கர்த்தாவாக வறிகிறதேயாகு
ம் அபோத்தாவாகிய ஆத்மாவை போத்தாவாக வறிகிற
தே அஞ்ஞானம்.

வேதாந்த சித்தாந்தம்.

௩௧

மோட்சத்தை யடைவதற்கு இந்த மூன்றும் பிரதானமாய் வேண்டியதோவெனில் சாதனாந்திரங்களை அபேட்சிக்காமலே பிரத்தியட்சமாய் மோட்சத்தை அடைகிறபடியினால் ஞானமொன்றே பிரதானம்.

வைராக்கிய உபாதி யிரண்டும் பூரணமா யிருந்தாலும் ஞானமில்லாவிட்டால் மோட்சமில்லை.

இவ்விரண்டும் ஞானத்துக்குச் சாதனாயிருக்கும் இந்த மூன்றும் ஒருபுருஷனிடத்திலிருக்குமேயானால் மாதபோச பலம் ஒவ்வொருபுருஷனிடத்தில் கர்ம வசத்தினாலே ஒவ்வொன்றுமில்லாதிருக்கும் எந்தப் புருஷனுக்கு வைராக்கியமும் உபாதியும் பூர்ணமாயிருந்தும் ஞானம் ஒன்றுமாதிரி இல்லாவிடில் அவனுக்கு மோட்சமில்லை எந்தப்புருஷனுக்கு வைராக்கிய உபாதியில்ல மல் ஞானமாதிரி பூரணமாயிருந்தால் அவனுக்கு மோட்சமே சித்தம்

ஆனால் வைராக்கிய உபாதிவிபர்த்தமாய்ப் பேசுகுமோவென்றால் போகாது இவ்விரண்டும் தமசானபடியால் புண்ணியலோகப் பிராப்தி சிக்கும் இதனாலே ஞானத்துக்குப் பிரயோசனமென்னவென்றால் இந்த வைராக்கிய உபாதிபிரண்டுமில்லாவிட்டால் பிரத்தியக் சத்துக்களோகாது பிரார்த்தவ கர்ம நானுவிதமானபடி

நீய

பஞ்சீகரண

இயமநியமாதி அவ் டாங்கயோகம் ஏதுசிந்த சீரோதம்
ஸ்வரூபம் சாவனிகார நாகமேகாரியம் சாக்கிரததினாலே
காடாமதகார சுழத்தியைப்போல் தேகாதிப்பஞ்சத
தை மறந்திருப்பதே அவநிபலம்

ஞானத்துக்கு நெய்யா மனன நிகர்வியாசனம் ஏது
இந்தசகிரவணத்தினாலே சேகாந்திராதி பிரபஞ்சத்தை
யும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும் பகுத்து அந்த அத்தைந
பிரத்பேகாந்தம் ஸ்வரூபமே தானென்று இந்தந தே
கேந்திரியாதி பிரபஞ்சந்தனைல்ல

இந்தப் பிரபஞ்சந் தோன்றப்பட்டபோதும் கால
த்தினாயத்திலும் இல்லையென்று புத்தியில் திருவடி நி
ச்சயம் வருகிறதே நாயத்துக்கு ஸ்வரூபம் மறுபடியு
ம் இந்த அனாதம் ஸ்வரூபமான தேகாந்திரயத்திகள் தா
னென்றுவராம விருப்பதேகாரியம்.

அஞ்ஞானகாலத்தில் தேகேன்கிராகி
னென்று ஸந்தமாம நிச்சயம்
த புத்தி யெவ்வளவு
பமே

வேதாந்த சித்தாந்தம்

ஸ்ரீகிருஷ்ணதீர்த்தன் உத்திரேயர்
 உபநிசான்ம அதிபுத்தம் இரீ
 அதித்யாசாயம்) விசாரம் அதி
 வம் இதுகளை ஸ்ரீரங்கம் ச
 ததி அவஸ்தைகளுமீன இந்
 யங்களைன்று ம பெயர் இந்த
 குச் சாட்சியாய் நித்தியாய்
 ஸ்வரூபரான ஆதமாதானேன்
 அவாகளே சிவனமுத்தாகளேன்
 ஞ சொல்லுகின்றது

வைராக்ஷயவுபாதி

வைராக்ஷய உபாதிபோதத்
 சாரியம் சுவதிபலம் கிருபிக்கே

இவைவைராக்ஷயததுக்குச் ச

- - - - - எது அந்தவிஷய

- - - - - ன்களே ப

